

La vida dóna moltes voltes. Alguns poden pensar que fora millor no haver nascut, d'altres comencen a dir que és millor la mort o que es volen matar, però tot això és senyal de que no saben apreciar-la al màxim. Que no és pas gairei. No negaré mai que en algun moment tothom ha pensat en la mort, uns per bé i altres per mal, però el pitjor que es pot fer en un mal moment és pensar en allò que encara ens farà molt més mal, en coses en les que ens van entendre malament, en problemes ja passats, en antics records que ja haurien d'estar oblidats, encara que nosaltres guardem perquè volguem o no, ens han passat, estan presents de principi a fi al nostre cor. El millor que es pot fer en una mala situació, en un estat de depressió, desengany, dolor, és afrontar-ho amb optimisme, buscar a aquell que saps que estarà al teu costat

pas-
si el
que
passi i
també
s'ha de
confiar
en in ma-
teix. Molta
gent creu en
Déu i afirma
que aquest ens
ajudarà en tot,
però el que real-
ment semblen de-
és por a dirigir-se
seus problemes,
una corassa exterior basada en una cosa que no hem vist mai, que no podrà aconsellar-nos en un mal moment, que no ens podrà abraçar, parlar... Déu sembla ser la seva excusa per tal de superar els seus problemes, i com això, en moltes altres coses. Jo no dic que a vegades no trobem recursos per a tirar enrera els nostres problemes, i que ajudar-te amb la fe no dongui resultat i et faci recórrer altres camins per a superar els entrebancs de la vida, però crec que sempre h ha un bon amic, familiar,... que desitja ajudar-te. Qui millor per superar un problema que tu mateix

LA VIDA

i els del teu voltant.

Jo sempre dic que la vida és el millor que ens ha pogut passar. Quan dic jo això la gent em pregunta, però si igualment se'ns acabarà un dia o un altre, i amés no tot és bo- b l e m e s ,
lal-

nic, ja que tenim preocupacions, maties,... Després de dir-me això, jo tan sols els hi dic que la vida per mi és com un regal, el disfrutem fins que ja no a g u a n t a més, i dins d'aquest temps, s'espant l l a ,
l'hem de portar a ar-

reglar i un dia li hem de dir adéu, com també li hem de dir adéu, a la vida. A vegades també es diu que hi ha persones que no mereixen la mort i d'altres que estan vius, ja se l'hauria d'haver emportat el dimoni. Jo no crec en això, trobo que tots tenim el mateix dret de la vida. És clar, quan algú que està a pro teu es mor, sempre pensem, - i perquè li ha passat a ell i no a un altre -, però no tot té explicació i a la vida o a la mort no li podem buscar masses explicacions. Un bon amic meu em va dir- fer de la teva vida un somni i del teu somni una realitat -, a vegades, seria bo intentar aconseguir aquests somnis, ens farien oblidar els mals moments que la vida també ens dóna.

Marta Torrent, 24-1-99 (1º Batx)